

JW Support

Dutch Shalom Family for Children Bangladesh
opvang voor straatkinderen in Savar, Dhaka, Bangladesh

Nieuwsbrief 24
Februari 2017

Voor u ligt de nieuwsbrief van de stichting JW Support met de laatste nieuwtjes van onze projecten in Bangladesh. In augustus 2016 bestond onze stichting 10 jaar en dat was voor de betrokkenen in Bangladesh een goede reden voor een gezellig feestje.

Onze manager gaat regelmatig op huisbezoek bij de familie van de kinderen, om te kijken of de leefsituatie is verbeterd, zodat ze een (kleine) bijdrage aan de verzorging en opleiding van hun kind kunnen betalen. Misschien kan het kind op een gegeven moment weer bij de familie gaan wonen, wat toch de voorkeur verdient. Deze keer mocht ik een bezoek brengen aan twee families in Mymensingh, waarover u in deze brief uitgebreid kunt lezen.

In de rubriek 'kennismaken met' deze keer een interview met 3 jongedames, die jaren geleden (vak-)onderwijs via Dino (de directeur van de slumschool) hebben genoten en natuurlijk ook weer een update over ons opvanghuis in Savar: Dutch Shalom Family for Children.

Als u naar aanleiding van onze nieuwsbrief vragen hebt dan horen wij het graag. Het bestuur wenst u veel leesplezier.

JW Support 10 jaar !!

De stichting JW Support is in augustus 2006 opgericht om in Nederland fondsen te kunnen werven om het opvanghuis in Savar van de ondergang te redden. Het was een enorme stap naar een onzekere toekomst voor ons allemaal. Het bestuur van JW Support bestond uit onervaren mensen met het hart op de juiste plaats. De kinderen waren blij dat ze niet naar de straat of een moeilijke gezinssituatie terug hoefden en hadden er alle vertrouwen in dat het goed zou komen. We kunnen inderdaad vol verwondering en dankbaarheid terug kijken, dat het goed gekomen is. De eerste maanden heb ik alle onkosten zelf betaald, maar van lieverlee kwam er geld binnen op de bankrekening.

Hoewel ik vaak buik- en hoofdpijn heb gehad over de financiën, stond er aan het eind van ieder jaar toch weer genoeg geld op de rekening om onze projecten voort te zetten. Want al vrij snel na de overname van het opvanghuis in Savar, bleek er nog op vele plaatsen hulp nodig te zijn. Natuurlijk was en is er het gezonde boerenverstand dat zegt dat je niet iedereen kunt helpen, maar als je de armoede en ellende ziet is het een stuk moeilijker om nee te zeggen. Momenteel is er voldoende financiële armslag om ons werk voort te zetten en we

kunnen de school van Dino zelfs wat extra's geven nu er een heleboel sponsoren het land hebben verlaten i.v.m. de terreurdreiging.

We hebben ons 10 jarig bestaan gevierd in het kindertehuis in Savar. Dino is met zo'n 20 kinderen van de school en zijn gezin ook gekomen om het feest bij te wonen. Er was vanzelfsprekend lekker eten, er waren optredens met zang, dans en sketches. Extra vermelding verdiend onze Mintu, die de beroemde Michael Jackson dans imiteerde.

Dutch Shalom Family for Children

Het gaat goed met onze studenten in Savar, waar ons opvanghuis staat. De laatste maanden van 2016 is er hard gestudeerd, waarna de lange winter (kerst) vakantie volgde. Alle kinderen zijn door naar de volgende klas of school. Er zijn ook weer een paar studenten onder onze vleugels vandaan gevlogen. Minoty heeft haar 3 jarige opleiding tot verpleegkundige afgerond en heeft meteen een baantje gekregen in het ziekenhuis waar zij haar opleiding heeft voltooid. Zhoaming heeft naast zijn studie aan de universiteit een goede baan gekregen en woont nu met zijn zus en een jonger broertje zelfstandig in ons dorp. Zij komen uit een afgelegen gebied aan de grens met Myanmar (Banderban) en er zijn daar niet zoveel mogelijkheden voor studie. Het is fijn dat hij zijn studie kan voort zetten en meteen voor zijn jongere broer en zus kan zorgen, waardoor ook zij naar school kunnen.

Drie jongeren zijn naar de universiteit in Dhaka: Shemon, Saddam en Nur Islam. Habib is voor een opleiding Hotelmanagement naar Maleisië afgereisd. Hij heeft een oom die in Maleisië werkt en wij hebben samen met deze oom, het eerste jaar schoolgeld betaald. Er is in Maleisië vrij gemakkelijk werk te krijgen, dus hij gaat naast zijn studie geld verdienen om de komende jaren zijn studie te betalen. In het laatste jaar betaalt hij het grootste deel van de kosten, die wij nu hebben voorgesloten, terug. Het was zijn grote droom om in het buitenland te gaan studeren en onder het maken van goede afspraken kon deze droom nu worden verwezenlijkt.

Daarnaast zijn twee meisjes en een jongen voor verpleegkundige gaan studeren. De beide dames, Trishna en Dolna, met een studiebeurs in een groot ziekenhuis ten noorden van Dhaka, Kumudini genaamd. Sumon gaat naar CRP, het befaamde rehabilitatie centrum voor mensen met een handicap of mensen die bijvoorbeeld na een herseninfarct of ongeluk verlamd zijn. Ook worden er protheses (armen en benen) gemaakt, waarbij natuurlijk ook therapie nodig is om daarmee om te leren gaan.

In het meisjeshuis zijn twee nieuwe meisjes komen wonen: Fatima en Ronika, beiden uit een heel arm éénouder gezin. Daarnaast komen de zusjes Mim en Sadia overdag bij ons, omdat hun alleenstaande moeder naar de kledingfabriek gaat om te werken. Voor Sadia betalen we ook

het schoolgeld, maar voor Mim kan hun moeder dat zelf betalen. Daarnaast lopen er nog twee aanvragen, waarbij we eerst de achtergrond bekijken of de gezinssituatie binnen onze doelstelling past.

Familie bezoek Mymensingh

Jaarlijks gaat onze staf erop uit om de families van onze kinderen te bezoeken. Waar mogelijk vragen we een kleine vergoeding voor de opvang, zodat de vader, moeder of grootouders toch betrokken blijven. Meestal gaan de kinderen in de grote vakanties (na de Ramadan en eind van het jaar) bij hun familie logeren. Sommige jongeren hebben geen familie of zijn niet welkom (bijv. na een tweede huwelijk van één van de ouders) voor hen zoeken we dan een alternatief, zoals een paar dagen in ons Bed & Breakfast, of via broeder Lucio bij een gastgezin of ze mogen mee naar familie van onze huisvaders en moeders.

In Mymensingh wonen een aantal Taizé broeders, ik ga er altijd graag op bezoek. Hoewel een provinciestad is het er een stuk rustiger dan bijvoorbeeld in Dhaka. Het ligt aan de grote rivier de Brahmaputra (die ontspringt in de Himalaya en via India het land binnenkomt), waarlangs je heerlijk kunt wandelen en we hebben zelfs een boottochtje gemaakt. Ook hebben de broeders drie keer per dag een bijeenkomst met prachtige meditatieve liederen en gebeden. We hebben twee meisjes in ons opvanghuis, die hier hun roots hebben: Tonima en Jhorna.

Tonima is al 10 jaar bij ons. Haar moeder werkte destijds als prostituee en had geen tijd om voor haar dochter te zorgen. Intussen is ze hertrouwd, heeft een tweede dochter en runt samen met haar man een klein theehuis naast het treinstation. Het is dus niet zo dat ze tegenwoordig financieel gezien niet voor Tonima kan zorgen, maar rondom een station is het voor tienermeisjes zeer gevaarlijk. De jongemannen in Bangladesh moeten nog heel veel leren over respectvol omgaan met meisjes en vrouwen. Tonima kwam al een paar keer met wilde verhalen terug na een vakantie en we vonden het niet langer verantwoord om haar daar te laten logeren. Martha, de huismoeder en ik gingen daarom in overleg met Tonima's moeder hoe hiermee om te gaan. Aan de ene kant wil Tonima graag een paar dagen bij haar familie logeren, maar aan de andere kant kan Tonima's moeder niet voor haar veiligheid garant staan. Ook voor haar tweede dochter is ze op zoek naar een opvanghuis, want ook voor haar is de leefomgeving niet betrouwbaar. Doordat wij nu in een guesthouse sliepen kon Tonima overdag bij haar moeder en zusje zijn en 's avonds bij ons slapen. We hebben ook een tante van haar bezocht die op een uurtje reisafstand van de stad woont en daar is ze ook welkom. Zo'n plattelandsdorp heeft een heel andere sfeer en er is meer tijd en aandacht om de kinderen in de gaten te houden en we hebben Tonima ervan overtuigd dat ze niet meer alleen op stap kan gaan.

Jhorna heeft geen ouders meer. Haar grootmoeder zorgde een tijd voor haar twee kleinkinderen (Jhorna heeft nog een oudere broer). Vijf jaar geleden bleek al dat er te weinig te eten was. Jhorna's grootvader heeft niet zoveel zin om te werken en als hij wat verdiende gaf hij het aan zichzelf uit. Daarom kwam Jhorna 5 jaar geleden bij ons wonen en ging alleen in de vakantie naar haar grootmoeder. Begin 2016 is Jhorna's oma overleden en vlak voor haar dood heeft ze haar kleinzoon nog uitgehuwelijkt, zodat er iemand voor hem zou zorgen. Jhorna's oudere broer is 15 jaar, zijn vrouw ook en er is intussen een baby. Maar zij zijn beiden veel te jong en te onervaren om naast hun gezin ook nog eens voor zijn zusje te zorgen. Maar Jhorna wilde graag op bezoek bij haar broer, de baby bewonderen en Martha en ik konden meteen even polshoogte nemen hoe dat nu verder moet als Jhorna in de vakantie op bezoek wil. Gelukkig zijn er lieve burens, die zowel een oogje in het zeil houden op het jonge gezin als ook aanboden dat Jhorna bij hun mag komen logeren en dat ze goed op haar zullen passen. De grootvader is al hertrouwd en kijkt niet meer naar zijn kleinkinderen om. Zijn nieuwe vrouw heeft een betaalde baan en zodoende kan hij zijn luie leventje voort zetten. De lieve buurvrouw belt regelmatig met Martha en Jhorna en we hebben er vertrouwen in dat zij tijdens de vakantie goed voor haar zullen zorgen.

Slumschool

Uit onderstaande interviews kunt u afleiden hoe belangrijk een (vak)opleiding is. De drie jongedames kunnen bijdragen aan het familie inkomen. Hoewel ze nog lang niet tot de middenklasse behoren, hebben ze al wel een veel beter leven dan toen ze als kind in de sloppenwijk woonden. De kinderen die nu op school zitten krijgen ook veel betere kansen om aan de armoede te ontsnappen. Het is niet alleen serieus leren voor examens. Al 5 jaar lang komt Michael uit Australië een week naar Bangladesh om de kinderen op school muziekles te geven. Gitaar, keyboard, yukele of viool, hij leert ze op een enthousiaste en eenvoudige manier de instrumenten te bespelen en na 5 dagen oefenen een heus concert! Hiervan staan filmpjes en foto's op onze facebookpagina.

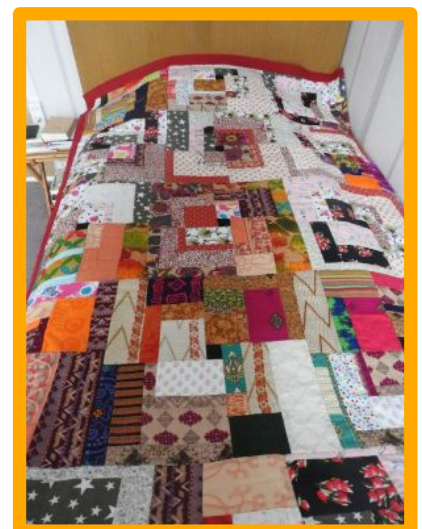

Vakopleiding naaien en borduren

Vanwege het vertrek van veel expats (buitenlanders die in Dhaka wonen en werken) die maandelijks bijdroegen aan de school of naai opdrachten gaven aan het atelier, heeft creatieve Dino een nieuwe bron aangeboord, het maken van quilts. Hij wil de dames in zijn atelier graag aan het werk houden en is ook op zoek naar nieuwe inkomsten bronnen. Als u geïnteresseerd bent, graag contact met mij opnemen, zodat we kunnen kijken hoe we de dames van werk kunnen voorzien.

Werk = inkomen = eten!!

Op de foto een indruk hoe het eruit kan gaan zien.

Deze keer maken we kennis met 3 jongedames, die na een (vak)opleiding op de school van Dino een goed betaald baantje hebben. Ratna, Asma en Jorina (ja, Jorina is een echte Bangla naam. De reacties die ik hoor als ik met mijn nicht Jorina op stap ben zijn echt grappig.)

U kunt een korte video opname van de dames bekijken op de Facebookpagina van JW Support.

Ratna is 23 jaar en heeft 6 half broers en zussen. Haar ouders zijn lang geleden gescheiden en opnieuw getrouwd. Ratna woont samen met haar oma en een tante.

Na haar lagere school opleiding bij een voorloper van de huidige slumschool, waarin ook veel aandacht was voor naaien en borduren, kreeg ze in 2008 een baantje bij het Asha project. Asha betekent 'hoop' en is opgezet met behulp van een Belgische ontwikkelingswerker. Ze maken geborduurde tafelkleden en setjes zoals bijgaande loper met kussensloopjes met olifant decoratie, waarvan ik er in NL al diverse heb verkocht.

Ze heeft intussen ook nog een tijdje als receptioniste in het Apollo ziekenhuis gewerkt, een grote verantwoordelijkheid. Maar ze kreeg er weinig begeleiding. De tussenpersoon, die haar aan het baantje had geholpen, wilde maandelijks een bedrag ontvangen voor zijn support, dat bedroeg ongeveer de helft van haar salaris.

Ze houdt het nu maar bij haar borduurwerk, heeft een acceptabel inkomen, gezelligheid met haar vriendinnen en geen hoofdpijn van werkdruk of chantage.

Asma is 21 jaar en is in 2009 via Ratna bij het Asha project terecht gekomen. Haar vader is overleden en ze woont samen met haar moeder en 3 zusjes. Haar oudste zus is getrouwd en woont bij haar schoonfamilie. Haar inkomen is niet genoeg om met de hele familie op een acceptabel niveau van te leven. Het Asha project springt dan ook regelmatig bij met schoolgeld voor de jongste kinderen.

Jorina is 22 en als enige van de drie gehuwd. Ze is 4 jaar getrouwd en heeft een zoontje van 2 jaar, die bij haar moeder op het platteland woont. Haar man heeft werk, maar het leven in Dhaka is duur, de woningnood groot, dus hoge huren voor kleine woningen. Desalniettemin wonen ze alle drie niet meer in de sloppenwijk waar ze hun jeugd doorbrachten. Ze zijn al jaren bevriend en helpen elkaar waar mogelijk.

Tenslotte

Tweede hands mobieltjes, mini laptop (netbook), tablets of een compact camera zijn van harte welkom in Bangladesh. Voorwaarde is wel dat ze nog bruikbaar zijn.

Het bestuur is zeer erkentelijk voor de steun van onze donoren, sommigen al 10 jaar!

Idee?

Een van onze sponsors maakt regelmatig leuke spulletjes. Die heeft ze op een kerstmarkt verkocht ten bate van JW Support. Misschien is er bij u in de buurt ook zo'n mogelijkheid?

Onek dhonnobad!

Zonder uw steun kunnen we niets. Als u daarom mensen of organisaties weet die ons werk willen steunen, dan kunt u deze nieuwsbrief doorsturen of contact opnemen met het bestuur. Alle belangrijke informatie vindt u onderaan deze nieuwsbrief.

Hartelijke groet,

Joke Wittekoek

Stichtingsbestuur:

Voorzitter: Joke Wittekoek Initiatiefneemster

Secretaris: Danielle van Dijk

Penningmeester: Johan van Bruggen

Informatie over de projecten en hoe u die kunt ondersteunen en voor het bestellen van artikelen: www.jwsupport.nl

Email: whitecake@jwsupport.nl Telefoon: 070 347 76 20

Giften kunt u overmaken op: bankrekening: NL63 ABNA 09804 73098 t.n.v JW Support te Zoetermeer